

Sygn. akt I C 580/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdorska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2019 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda P. W. kwotę 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 17.06.2017 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda P. W. kwotę 5.940,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu) kwotę 136,67 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 25.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17.06.2017 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 2.691 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania tytułem zwrotu kosztów opieki oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 2.04.2016 r. na drodze (...) w rejonie miejscowości S. J. R., kierując pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), jadąc w kierunku Ł. wykonał nieprawidłowy manewr wyprzedzania i doprowadził do zderzenia czołowego z jadącym z przeciwną stroną pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...), którym jechał powód jako pasażer w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania kości piętowej prawej, złamania kostki bocznej prawej, złamania III i IV kości śródreżca lewego, stłuczenia klatki piersiowej, obustronnego stłuczenia płuc. Bezpośrednio po wypadku został przewieziony do Szpitala (...) w O., gdzie udzielono mu pomocy medycznej. W dniach od 2.04.2016 r. do 11.04.2016 r. przebywał na Oddziale Urazowo-Ortopedycznym. Zastosowano wobec niego unieruchomienie w opatrunku gipsowym kończyny górnej lewej, opatrunek kokonowy kończyny dolnej lewej, poruszanie się na wózku inwalidzki ręcznym przez 6 tygodni a także kontrolę w Poradni Ortopedycznej. W wyniku następstw wypadku wydano wobec niego orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. W trakcie leczenia przebywał na zasilku chorobowym a następnie na świadczeniu rehabilitacyjnym przez okres 4 miesięcy od dnia 1.10.2016 r. do 28.01.2017 r. Pomimo leczenia i rehabilitacji skutki wypadku odczuwa do dnia dzisiejszego.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej sygn. akt II K 363/16 sprawca zdarzenia, kierujący pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) uznany został za winnego nie obserwowania należytej przedpoła jazdy i nie zachowania bezpiecznego odstępu od poprzedzającego go pojazdu i skazany na karę grzywny. W dniu zdarzenia sprawca zdarzenia miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC u pozwanej, do którego pełnomocnik powoda zgłosił szkodę. W toku postępowania likwidacyjnego pozwana wypłaciła na mocy decyzji z dnia 9.06.2016 r. kwotę 6.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 882 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. Decyzją z dnia 13.07.2016 r. pozwana dokonała dopłaty kwoty 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 147 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. Ostatnia dopłata tytułem zadośćuczynienia miała miejsce 16.06.2017 r. w kwocie 5.000 zł. W ocenie powoda powyższe kwoty są stanowczo zaniżone i krzywdzące. Koszty opieki i pielęgnacji powód wyliczył na 42 dni po 6 godzin dziennie po 10 zł za godzinę i 60 dni x 2 godziny dziennie x 10 zł/godz.

Pozwany (...) S.A. w S. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany nie kwestionował okoliczności wypadku z dnia 2.04.2016 r., uznając w toku postępowania likwidacyjnego swoją gwarancyjną odpowiedzialność za szkodę. Pozwany negował wysokość dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia wskazując, że jest ono wygórowane i nieadekwatne w odniesieniu do doznanych przez niego obrażeń, będących konsekwencją nieszczęśliwego wypadku. W toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi zadośćuczynienie w wysokości 15.000 zł, które w pełni rekompensowało doznaną przez niego szkodę. Żądanie zaś dalszej kwoty zadośćuczynienia jest w ocenie pozwanego bezpodstawne. Zdaniem pozwanego przy ustaleniu zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę kwotę 5.033,60 zł jaką powód otrzymał z (...) S.A. Ponadto istotnym jest, że lekarz orzecznik (...) S.A. ustalił, że powód na skutek wypadku doznał 11 % uszczerbku na zdrowiu, czego powód nie kwestionował. Do tej pory otrzymał łącznie kwotę 20.033,60 zł. Pozwany kwestionował roszczenie o odszkodowanie z tytułu kosztów opieki jako nie udowodnione poza uwzględnioną kwotą w postępowaniu likwidacyjnym. Kwestionował także wysokość kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości albowiem w ocenie pozwanego niniejsza sprawa nie ma charakteru nietypowego. Czynności pełnomocnika powoda zaś ograniczyły się do sporządzenia pozwu, co nie dowodzi jego zwiększonego nakładu pracy. Kwestionował także datę zasądzenia odsetek z tytułu zadośćuczynienia, które według niego powinny być zasądzone od dnia wyrokowania w sprawie.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalil i zważył, co następuje:

W dniu 2.04.2016 r. na drodze (...) w rejonie miejscowości S. J. R., kierując pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), jadąc w kierunku Ł. wykonał nieprawidłowy manewr wyprzedzania i doprowadził do zderzenia czołowego z jadącym z przeciwka pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...), wskutek którego pasażer pojazdu M. powód P. W. doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania kości piętowej prawej, złamania kostki bocznej prawej, złamania III i IV kości śródreżca lewego, stłuczenia klatki piersiowej, obustronnego stłuczenia płuc.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 23.01.2017 r. sygn. akt II K 363/16 Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej uznał J. R. winnym spowodowania powyższego wypadku komunikacyjnego tj. popełnienia przestępstwa z art. 177§1 kk i skazał go i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20zł (wyrok k.-19-20).

Powód bezpośrednio po wypadku został przewieziony karetką pogotowia do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w O., gdzie wykonano mu badanie RTG stawu skokowego prawego, RTG kości piętowej prawej, RTG ręki lewej, RTG klatki piersiowej oraz TK głowy i klatki piersiowej. Rozpoznano u niego wieloodłamowe zmiążdzeniowe złamanie kości piętowej prawej, złamanie kostki bocznej prawej, złamanie III i IV kości śródreżca lewego oraz obustronne stłuczenia płuc. Powód został przyjęty na Oddział Ortopedyczny Szpitala (...) w O., gdzie staw skokowy prawy unieruchomiono opatrunkiem gipsowym - szyną gipsową na okres 3,5 miesiąca. Złamanie w obrębie śródreżca lewego zabezpieczono szyną gipsową przedramienną na okres 8 tygodni. W dniu 11.04.2016 r. został wypisany z zaleceniem dalszego leczenia w Poradni Ortopedycznej. Przez okres 6 tygodni poruszał się na wózku inwalidzkim. Stłuczenie płuc spowodowało krótkotrwałą dysfunkcję, ograniczającą wydolność oddechową na ok. 10 dni (dokumentacja medyczna powoda k.-113, 116, 120).

W okresie od 18.08.2016 r. do 13.09.2016 r. powód odbył leczenie w Oddziale Rehabilitacyjnym w Ł.. Wielokrotnie był rehabilitowany w warunkach ambulatoryjnych. Odbył również rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS w G. w dniach od 28.11.2016 r. do 21.12.2016 r. Przez okres 182 dni przebywał na zwolnieniu lekarskim (dokumentacja medyczna powoda k.-113, 116, 120). Po wyczerpaniu 4 miesięcznego zasiłku rehabilitacyjnego zarejestrował się jako bezrobotny na okres 2 miesięcy (decyzja k.-22-23, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k.-24-25, 26-27, decyzja PUP k.-28).

Powód w dniu 20.09.2017 r. został przyjęty do Poradni Ortopedycznej w O., gdzie w dniu 21.06.2016 r. wykonano mu zabieg operacyjny -korekcyjną artrodezę podskokową stopy prawej, przeszczep kostny autogenny oraz uwolnienie zginacza długiego palucha prawego (dokumentacja medyczna powoda k.-113, 116, 120).

Obecnie powód skarży się na przewlekłe bóle prawego stawu skokowego, obrzęk i znaczne ograniczenie ruchów w jego obrębie. Nie może dłużej stać, ma znaczne problemy z poruszaniem się. Utyka na prawą nogę. Stale przyjmuje leki przeciwbólowe. Odczuwa dyskomfort w lewej górnej kończynie. Ma niewielkie zniekształcenie obrysów śródrezcza lewego ze śladowym upośledzeniem uścisku ręki lewej. Posiada także zniekształcenie obrysów prawego stawu skokowego, przewlekły obrzęk, zmiany troficzne skóry w obrębie prawego stawu skokowego, płasko - koślawe zniekształcenie stopy prawej, bliznę w okolicy stępu prawego po stronie przyśrodkowej długości 5 cm po zabiegu operacyjnym. Konsekwencją przebytych na skutek przedmiotowego wypadku urazów jest również ograniczenie ruchów stopy prawej w stawie skokowo-goleniowym, szczególnie zgięcia grzbietowego -10°, zgięcie podeszwowo - 25°,

pronacja i supinacja stopy prawej ograniczona w stopniu znacznym -10°, blizna w okolicy talerza biodrowego prawego po pobraniu przeszczepie autogennym. Zakres ruchów w obrębie lewego stawu skokowego w granicach normy - zgięcia grzbietowego - 25°, zgięcia podeszwowego - 50°. U powoda występują także zaniki mięśniowe podudzia prawego około 2 cm. Chód utykający i oszczędzający kończynę dolną prawą. Urazy odniesione przez powoda ograniczały jego normalną aktywność i funkcjonowanie życiowe w początkowym okresie po wypadku w stopniu znacznym. Przez około 8 tygodni miał zakaz obciążania chorej kończyny dolnej prawej. Nie mógł poruszać się przy pomocy kul inwalidzkich z powodu złamania w obrębie śródrezcza lewego. Dopiero po wygojeniu tego złamania mógł podjąć próbę poruszania się przy pomocy kul łokciowych. Powód wymagał opieki i pomocy osób trzecich przez 6 tygodni po 4 godziny dziennie oraz przez następne 6 tygodni po 3 godziny dziennie w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych oraz po powrocie do domu z zabiegu operacyjnego z dnia 21.06.2018 r. przez 8 tygodni po 4 godziny dziennie oraz przez następne 8 tygodni po 3 godziny. W tym czasie nie był samodzielny. Miał znacznie ograniczone a początkowo zniesione możliwości samodzielnego poruszania się i wymagał pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego jak: sprzątanie, gotowanie, higiena osobista, zakupy (karta wypadku k.-15-16, dokumentacja medyczna powoda k.-113, 116, 120, zeznania świadków: M. W. k.-121v-122, M. M. k.-122, opinia biegłego M. R. k.-136-141, 163-164, zeznania powoda k.-205v-206).

W wyniku następstw przedmiotowego wypadku orzeczeniem z dnia 26.04.2017 r. zaliczono powoda do stopnia niepełnosprawności o umiarkowanym stopniu (orzeczenie k.-29-30).

Sprawca zdarzenia J. R. miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC z pozwanym (...) S.A. w S., do którego pełnomocnik powoda zgłosił szkodę.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany na mocy decyzji z dnia 9.06.2016 r. wypłacił powodowi kwotę 6.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 882 zł tytułem zwrotu kosztów opieki (decyzja k.-33).

Decyzją z dnia 13.07.2016 r. pozwany dokonał dopłaty kwoty 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 147 zł tytułem zwrotu kosztów opieki (decyzja k.-35). Ostatnia dopłata tytułem zadośćuczynienia miała miejsce 16.06.2017 r. w kwocie 5.000 zł (decyzja k.-37).

W ocenie Sądu powództwo w zakresie zadośćuczynienia zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie wskazać należy, iż pozwane Towarzystwo (...) nie negowało swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie drogowe, będące źródłem powstania jego odpowiedzialności, dlatego też okoliczność ta nie jest przedmiotem rozważań Sądu w niniejszej sprawie. W związku z powyższym Sąd w oparciu o dołączoną do akt dokumentację szkodową oraz stanowisko pozwanego, który w odpowiedzi na pozew nie negował swej odpowiedzialności uznał za należyście udowodnione okoliczności odnoszące się do wypadku drogowego z dnia 2.04.2016 r. jako przyznane i niekwestionowane przez żadną ze stron procesu, zgodnie z art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 230 kpc.

Wypadek drogowy był niewątpliwie konsekwencją nieprawidłowego zachowania na drodze kierowcy, posiadającego aktualną polisę OC w pozwanym Towarzystwie (...). Z uwagi na powyższe pozwany ubezpieczyciel powinien odpowiadać za naprawienie szkody wyrządzonej powodowi.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego w tym zakresie stanowi art. 822 § 1 i 4 kc w zw. z art. 9 oraz 34 i 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym (...) z dnia 22 maja 2003 r., statuujący zasadę odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela za szkody wyrządzone przez posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym w związku z ruchem tego pojazdu oraz uprawniający poszkodowanego do wystąpienia ze stosowym żądaniem o naprawienie szkody bezpośrednio do ubezpieczyciela.

Uznając odpowiedzialność pozwanego za powstałą szkodę, Sąd przystąpił do ustalenia rozmiaru szkody poniesionej przez powoda P. W. rzutuującej na wielkość przysługującego mu zadośćuczynienia i odszkodowania, stosownie do art. 444 kc i 445 kc.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienia szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Z kolei w myśl art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc sąd może przyznać poszkodowanemu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda w rozumieniu tego przepisu to szkoda niemajątkowa, ujmowana jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Przyznanie zadośćuczynienia ma przede wszystkim na celu złagodzenie tych cierpień, przy czym jego wysokość nie może być dowolna i musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy.

Sąd przy ustalaniu rozmiaru cierpień powoda miał na uwadze zeznania świadków przesłuchanych w sprawie w osobie żony powoda M. W. (k.-121v-122) oraz jego pasierba M. M. (k.-122) a także opinie biegłych sądowych, tj. biegłego z zakresu (...) R. oraz biegłego sądowego z zakresu chirurgii, B. A., ustalających wpływ wypadku na stan zdrowia powoda.

Biegły sądowy M. R. w opinii z dnia 19.11.2018 r. (k.-136-141) ustalił, iż powód na skutek wypadku z dnia 2.06.2016 r. doznał urazu stawu skokowego i stopy prawej, śródrezcza lewego oraz klatki piersiowej, których efektem było wieloodłamowe złamanie kości piętowej prawej, złamanie kostki bocznej prawej, złamania III i IV kości śródrezcza lewego oraz obustronne stłuczenie płuc. W ocenie biegłego skutkiem przebytego urazu powoda jest długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 22 % na podstawie § 164b, 162a, 141a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 1812.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234, poz. 1974). Urazy odniesione przez powoda ograniczały jego normalną aktywność i funkcjonowanie życiowe w początkowym okresie po wypadku w stopniu znacznym. Przez około 8 tygodni miał zakaz obciążania chorej kończyny dolnej prawej. Nie mógł poruszać się przy pomocy kul inwalidzkich z powodu złamania w obrębie śródrezcza lewego. Dopiero po wygojeniu tego złamania mógł podjąć próbę poruszania się przy pomocy kul łokciowych. Z uwagi na charakter przebytego złamania w obrębie stawu skokowego prawego normalna aktywność i funkcjonowanie powoda były ograniczone przez cały czas trwania zwolnienia lekarskiego oraz przez 4 miesiące świadczenia rehabilitacyjnego. Ponownie znaczne ograniczenie normalnej aktywności i funkcjonowania wystąpiło po zabiegu operacyjnym korekcyjnej atrodziei podskokowej stopy prawej z przeszczepem kostnym autogennym oraz

uwolnieniu zginacza długiego palucha prawego z dnia 21.06.2018 r. i trwa nadal. W ocenie biegłego dolegliwości bólowe i ich natężenie były w początkowym okresie dość znaczne i mogły trwać ok. 3 tygodnie. Zastosowane leczenie tj. unieruchomienie oraz farmakologiczne leczenie przeciw bólowe w stopniu znacznym niwelowało skutki bólowe przebytego urazu. Ze względu na charakter przebytego złamania, szczególnie w obrębie stawu skokowego prawego dolegliwości bólowe o zmiennym nasileniu powód mógł odczuwać przez cały okres leczenia do dnia dzisiejszego. Staw skokowy i stopa prawa jest zniekształcona, ruchomość w obrębie stawu skokowego dolnego jest praktycznie zniesiona. Powód w istocie jest we względnie wczesnym okresie pooperacyjnym leczenia skutków przedmiotowego urazu. Zdaniem biegłego negatywne skutki urazu, szczególnie w obrębie stawu skokowego mają charakter trwałe i nie ma możliwości powrotu tego stawu czynnościowego do stanu sprzed wypadku. W ocenie biegłego powód wymagał opieki i pomocy osób trzecich przez 6 tygodni po 4 godziny dziennie oraz przez następne 6 tygodni po 3 godziny dziennie w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W tym czasie nie był samodzielny, miał znacznie ograniczone a w początkowo zniesione możliwości samodzielnego poruszania się i wymagał pomocy osób trzecich w czynnościach dnia codziennego jak: sprząatanie, gotowanie, higiena osobista, zakupy.

W odpowiedzi na zarzuty do powyższej opinii, zgłoszone przez pełnomocnika powoda w piśmie procesowym z dnia 3.12.2018 r. (k.-152) biegły w opinii uzupełniającej z dnia 11.02.2019 r. (k.-163-164) ustalił, iż powód wymagał opieki i pomocy osób trzecich po powrocie do domu z zabiegu operacyjnego z dnia 21.06.2018 r. przez 8 tygodni po 4 godziny dziennie oraz przez następne 8 tygodni po 3 godziny w czynnościach dnia codziennego jak: sprząatanie, gotowanie, higiena osobista, zakupy. Powód w dniu badania przez biegłego 26.10.2018 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. Na datę sporządzenia opinii uzupełniającej biegły nie znał aktualnego stanu czynnościowego kończyny dolnej prawej powoda.

Biegły z zakresu chirurgii B. A. w opinii z dnia 12.06.2019r. (k.-181-187) ustalił 3 % uszczerbek na zdrowiu powoda ze względu na stłuczenie płuc bez niewydolności oddechowej z pkt. 62 tabeli. Stłuczenie płuc spowodowało krótkotrwałą dysfunkcję, ograniczającą wydolność oddechową na ok. 10 dni. Istotne ograniczenie aktywności powoda wynikało ze złamania kości piętowej i kości śródreżca. W ocenie biegłego powód nie odczuwa skutków stłuczenia płuc przy normalnej aktywności fizycznej. Mogą się one pojawić przy wzmożonym wysiłku. Dolegliwości bólowe klatki piersiowej były minimalne już w trakcie pobytu w Oddziale Ortopedycznym Szpitala w O., co potwierdza konsultacja chirurgiczna z dnia 7.04.2016 r. Aktualnie powód nie odczuwa istotnych dolegliwości, wynikających ze stłuczenia klatki piersiowej i płuc. Jest wydolny oddechowo w stanie spoczynku i normalnego wysiłku zaś brak jest danych, dotyczących wydolności oddechowej przy uprawianiu sportu czy dużych wysiłkach fizycznych. Zdaniem biegłego powód nie wymagał opieki osób trzecich poza pobyt w Szpitalu w dniach 2.04.-11.04.2016 r. Konieczność takiej opieki wynikała z uszkodzeń narządu ruchu, ocenionych przez biegłego ortopedę.

W ocenie Sądu powyższe opinie biegłych są wszechstronne, pełne, rzetelne i wnikliwe. Zostały bowiem wydane w oparciu o bezpośrednie badania powoda oraz dokumentację medyczną. Dodatkowo żadna ze stron procesu nie zgłasza dalszych zastrzeżeń do powyższych ustaleń biegłych. W związku z powyższym Sąd podzielił wnioski płynące z powyższych opinii w całości i uczynił podstawą swoich ustaleń faktycznych.

Zgodnie z poglądami doktryny i ugruntowanym orzecznictwem Sąd ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia z tytułu doznanych obrażeń ciała wziął pod uwagę ujawnione w toku procesu okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej przez niego krzywdy, a przede wszystkim ból, negatywne uczucia przeżywane w związku z doznanymi cierpieniami fizycznymi, dyskomfort związany ze sposobem leczenia, a także długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Efektorem urazów doznanych przez powoda na skutek przedmiotowego wypadku niewątpliwie były dolegliwości bólowe, które trwały kilka miesięcy i które uniemożliwiały mu normalne funkcjonowanie. Do chwili obecnej powód odczuwa bóle i przyjmuje leki zmniejszające dolegliwości. Po wypadku nie był w stanie wykonać wielu czynności dnia codziennego, a tym samym wymagał pomocy osób bliskich. Powyższe niewątpliwie świadczy o cierpieniach i krzywdzie doznanej przez P. W.. Powód przeszedł przy tym wiele uciążliwości i niedogodności związanych z procesem leczenia, w szczególności z pobyt w szpitalu a następnie ze skomplikowanym zabiegiem chirurgicznym,

dojazdów na wizyty do placówek medycznych, zakupywania leków przeciwbólowych, co pogłębiało bez wątpienia uczucie bezradności i bezsilności. Szczególnego podkreślenia wymaga fakt, iż staw skokowy prawy unieruchomiono opatrunkiem gipsowym - szyną gipsową na okres 3,5 miesiąca. Złamanie w obrębie śródreżca lewego zabezpieczono szyną gipsową przedramienną na okres 8 tygodni. Przez okres 6 tygodni powód poruszał się na wózku inwalidzkim. Przez około 8 tygodni miał zakaz obciążania chorej kończyny dolnej prawej. Nie mógł poruszać się przy pomocy kul inwalidzkich z powodu złamania w obrębie śródreżca lewego. Dopiero po wygojeniu tego złamania mógł podjąć próbę poruszania się przy pomocy kul łokciowych. Powód bowiem na skutek wypadku z dnia z dnia 2.06.2016 r. doznał urazu stawu skokowego i stopy prawej, śródreżca lewego oraz klatki piersiowej, których efektem było wieloodłamowe złamanie kości piętowej prawej, złamanie kostki bocznej prawej, złamania III i IV kości śródreżca lewego oraz obustronne stłuczenie płuc. Skutkiem przebytego urazu powoda jest długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 22 % na podstawie § 164b, 162a, 141a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 1812.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234, poz. 1974) oraz 3 % uszczerbek na zdrowiu ze względu na stłuczenie płuc bez niewydolności oddechowej.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd winien brać po uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rodzaj doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas cierpienia fizycznych i psychicznych, trwałość skutków zdarzenia wywołującego szkodę, wiek osoby poszkodowanej, utratę pewnych przymiotów lub możliwości życiowych.

Określając kwotę zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze tę okoliczność, że zdrowie jest dobrem szczególnie cennym. Nie ma precyzyjnego określenia doznanej przez poszkodowanego krzywdy. Szczególnie trudno jest przełożyć doznane cierpienia na konkretną kwotę pieniężną. Dlatego też Sąd z dużą ostrożnością rozważył wysokość kompensaty pieniężnej jaką należało przyznać powodowi za doznaną krzywdę. Biorąc pod uwagę wszystkie powyżej przedstawione okoliczności Sąd uznał, że w niniejszej sprawie kwotą adekwatną do krzywd i cierpień, doznanych przez powoda w wyniku zaistniałego zdarzenia drogowego będzie kwota 25.000 zł. W ocenie Sądu, kwota ta wraz z kwotą 15.000 zł, przyznaną w toku postępowania likwidacyjnego oraz kwotą 5.033,60zł, otrzymaną przez powoda z (...) S.A. będzie stanowiła dla niego odczuwalną wartość ekonomiczną, adekwatną do czasokresu i stopnia nasilenia jego cierpienia po wypadku. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż obrażenia doznane przez powoda były długotrwałe i spowodowały 25 % uszczerbek w jego zdrowiu. Cierpienia fizyczne trwały kilka miesięcy i były związane z urazem stawu skokowego i stopy prawej, śródreżca lewego oraz klatki piersiowej oraz spowodowały zniekształcenie stawu skokowego i stopy prawej, której ruchomość w obrębie stawu skokowego dolnego jest praktycznie zniesiona. Powód utyka na nogę, co jest szczególnie dla niego uciążliwe i przykre. Przy tym skutki urazu, szczególnie w obrębie stawu skokowego mają charakter trwałe i nie ma możliwości powrotu tego stawu czynnościowego do stanu sprzed wypadku.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od przyznanej kwoty zadośćuczynienia od daty wydania przez ubezpieczyciela decyzji z dnia 16.06.2017 r. o przyznaniu ostatniej kwoty zadośćuczynienia w kwocie 5.000 zł, tj. od dnia 17.06 2017 r. do dnia zapłaty, zgodnie z art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc.

Sąd uznał za niezasadne żądanie powoda o zasądzenie kwoty 2.691 zł tytułem odszkodowania z tytułu opieki i pomocy osób trzecich.

Koszty opieki i pielęgnacji powód wyliczył na 42 dni po 6 godzin dziennie po 10 zł za godzinę i 60 dni x 2 godziny dziennie x 10 zł/godz. Pozwany w toku postępowaniu likwidacyjnego przyznał mu z tego tytułu kwotę 1.029 zł zatem w ocenie powoda do zapłaty pozostaje kwota dochodzona niniejszym pozwem.

Z opinii biegłego z zakresu ortopedii M. R. wynika, iż powód wymagał opieki i pomocy osób trzecich przez 6 tygodni po 4 godziny dziennie oraz przez następne 6 tygodni po 3 godziny dziennie w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych oraz po powrocie do domu z zabiegu operacyjnego z dnia 21.06.2018 r. przez 8 tygodni po 4 godziny

dziennie oraz przez następne 8 tygodni po 3 godziny. Zatem łącznie powód wymagał opieki i pomocy osób trzecich przez 98 godzin. Przeliczając je po 10 zł za godzinę uzyskamy kwotę 980 zł tytułem kosztów opieki i pomocy osób trzecich.

W postępowaniu likwidacyjnym powód zaś otrzymał z tego tytułu kwotę 1.029 zł, która w ocenie Sądu wyczerpała w całości jego roszczenia z tego tytułu.

Dlatego też Sąd na podstawie art. 444 § 1 kc w zw. z art. 361 § 1 kc w zw. z art. 363§ 1 i 2 kc orzekł jak w pkt. II wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie z art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U 2016, poz. 1804). Powód wygrał niniejszą sprawę w 90 % i w takim też zakresie przysługuje mu zwrot poniesionych kosztów procesu, na które składa się opłata od pozwu w kwocie 1.385 zł, koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika w kwocie 3.600 zł opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie biegłych w kwocie 2.000 zł, w łącznej kwocie 7.002 zł. 90 % z tej kwoty stanowi kwotę 6.301,80 zł. Pozwany zaś wygrał niniejszą sprawę w 10 % i w takim też zakresie przysługuje mu zwrot poniesionych kosztów procesu, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. 10 % z tej kwoty stanowi kwotę 361,70 zł. Dokonując następnie wzajemnego potrącenia powyższych kwot do zapłaty pozostała kwota 5.940,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, poniesionych przez powoda.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. Bowiem niniejsza sprawa nie należy do spraw skomplikowanych ani pod względem faktyczny oraz prawnym. Jest to bowiem typowa sprawa o zadośćuczynienie i odszkodowanie. Nakład zaś pracy pełnomocnika powoda ograniczał się do sporządzania pozwu i jednego pisma procesowego z dnia 3.12.2018 r., zawierającego zarzuty do opinii biegłego. Nie brał on bowiem osobiście udziału w żadnej z rozpraw, na których zastępowali go, na podstawie udzielonej substytucji, inni pełnomocnicy.

Na podstawie art. 113 ust. 1 uksc w zw. z art. 98 kpc, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego, jako przegrywającego niniejszą sprawę prawie w całości na rzecz Skarbu Państwa kwotę 136,67zł, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych sądowych.